

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 16 - 22 septembrie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Rugăciune la Sfânta Cruce

Bucură-te preacinstită Cruce a lui Cristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Isus ținut. Bucură-te, pom preamărit, pentru că Tu ai ținut rodul vieții ce ne-a mântuit din moartea păcatului.

Bucură-te toiagul cel tare ce ai sfărâmat ușile iadului. Bucură-te cheia împărătească ce ai deschis ușa raiului. Mă bucur și eu, pentru că văd pe vrăjmașii Tăi surpați, iar pe prietenii Tăi că împărătesc în ceruri, pe vrăjmașii Tăi biruiți de puterea Ta, iar pe creștinii, ce Ți se închină, înarmați cu puterea Ta. O, Răstignitul meu Cristoase, câte ai pățit pentru noi, câte răni, câte scui-pări, câte batjocuri și necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărata răbdare! De aceea cum pot eu să fug de Cruce, văzând pe Cristos că este ridicat pe ea? Cum să-mi pară grele chinurile văzând pe Stăpânul meu că le iubește și le cere și le socotește Lui de mare cinste? Rușine-mi este, cu adevărat, de mă voi întrista de relele ce-mi pricinuiesc oamenii, sau de ispitele ce-mi aduc diavoli, trupul și gândul meu cel rău, sau pentru sărăcia și bolile ce-mi vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele mele, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să mă apropie mai mult de El pentru ca să-L slăvesc și să mă pedepsesc în această viață pentru binele meu, pentru ca să mă odihnesc cu mai multă mărire întru împărăția Lui cea veșnică.

Și de vreme ce este așa, înmulțește-mi, Doamne, ostenele, ispitele și durerile, dar să-mi înmulțești împreună și să-mi prisosești și răbdarea și puterea, ca să pot răbda toate câte mi s-ar întâmpla. Pentru că recunosc că sunt neputincios de nu mă vei întări, orbi de nu mă vei lumina, legat de nu mă vei dezlega, fricos de nu mă vei face îndrăzneț, rău de nu mă vei preface în bun, pierdut de nu mă vei ierta, rob de nu mă vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia mă închin și o măresc acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Alina Monteiro** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturhie, în ziua aniversării.

Căci cei folosește omului...

(...) Cu ceva vreme în urmă într-un ziar a apărut pe prima pagină o imagine cu un sultan gras pus pe un cântar de modă veche, cu două brațe. Pe unul din talele cântarului se afla sultanul, cu turbanul său din mătase și cu un zâmbet larg pe față. Pe celălalt taler se afla un munte de diamante. Articolul explica faptul că, la petrecerea de ziua sa, sultanul primea în fiecare an de la supuși greutatea sa în diamante. Și cum avea cam 120 de kilograme, vă dați seama de dimensiunea muntelui de diamante. Acea imagine amintește de ceea ce Isus spune în Evanghelia de astăzi. Dacă am pune întreg universul pe unul din talere, spune El, iar în cealaltă parte am pune un singur suflet, sufletul ar fi mult mai greu decât universul. “Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul?”

Sufletul unui roi

Un fermier a văzut odată un roi de albine în păduricea de lângă casă. Dorind să aibă un stup la fermă, a cumpărat unul, a mers în pădure și a prins câteva albine pe care le-a dus în stup. A doua zi a mai prins câteva albine și le-a dus în stup. A făcut așa și în zilele următoare dar nu avea spor: multe dintre albine se întorceau în pădurice. Uimit, fermierul a întrebat un apicultor: “Care e problema cu albinele acestea? De ce nu stau în stupul meu?” Răspunsul primit a fost: “Singurul mod de a muta un roi unde vrei tu este să prinzi mai întâi sufletul roiului. Odată ce l-ai prins, restul albinelor vor veni să stea în stupul tău.” “Și care este sufletul roiului?”, a întrebat fermierul. ” Apicultorul i-a explicat: “Sufletul este regina. Prinde-o, și toate celelalte albine, care toată viața o slujesc pe aceasta, o vor urma.” Regina este pentru roi ca sufletul pentru om. Toate instinctele, dorințele, gândurile și emoțiile omului se supun sufletului. Dacă sufletul îl slujește pe Cristos, și omul îl slujește. Platon spune cândva: “Dacă vrei ca trupul să fie bine, trebuie să începem vindecând sufletul”.

Ce este sufletul?

Sufletul nu este o parte a trupului, deși este găzduit de acesta. Privind la tatăl său mort, așezat într-un sicriu, un băiat a spus: “Acesta nu este tatăl meu. Este doar casa în care a trăit el odată.” Isus confirmă aceasta atunci când le spune discipolilor săi să nu se teamă de cei care pot ucide trupul, dar nu pot ucide sufletul. Sufletul tău este adevăratul tu, partea ta spirituală și care astfel nu poate muri fizic; tu ca suflet speră, ai dorințe, te rogi, suferi, iubești, ești tentat, păcătuiești, te pocăiești și poți fi mântuit. Un necredincios îi spunea odată unui preot că nu poate crede în existența sufletului. “La urma urmelor”, spunea el, “puteți merge la un laborator medical și veți vedea că omul este de fapt doar apă, zahăr, fosfor, carbon, amidon...” Preotul i-a spus că nu dorește să continue discuția, ceea ce l-a înfuriat pe necredincios. “Mă așteptam la așa ceva. De fiecare dată când nu puteți da un răspuns logic, refuzați să continuați discuția.” Preotul i-a răspuns calm: “Sunt om cu rațiune, și tocmai de aceea refuz să vorbesc cu o grămadă de apă, zahăr, fosfor, carbon, amidon...” (...)